

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

N:o 41.

Den 5 December 1926.

54:e årg.

DEN DYRBARA BIBELN.

En amerikansk affärsman berättar följande händelse ur sitt tidigare liv.

När jag var en yngling fick jag guldfeber, jag liksom så många andra under denna tid, då guldlandet i Kalifornien nyss blivit upptäckt.

Som jag var ganska svår att hålla i styr, blev det beslutat, att jag skulle få åtfölja några av min faders vänner, som skulle resa till guldlandet i Västern. Då min koffert var packad och vi voro färdiga att lägga ned locket och låsa igen, gick min moder in i sin sängkammare, men kom strax ut med en vacker bibel med spännen. Denna lade hon överst på sakerna i kofferten.

— Och nu, Johnnie, sade hon, önskar jag att du lovar mig att läsa ett stycke ur denna bibel för varje dag.

Naturligtvis skall jag göra det, mamma, svarade jag, jag skall läsa i bibeln varje stund jag får ledig.

— Johnnie, sade hon, jag vill, att du i synnerhet skall studera liknelserna. Det skall göra dig gott. Du finner dem i Matteus, i Markus, Lukas och Johannes evange-

lium. Du skall ofta läsa dem. Lovar du det, Johnnie?

— Jag lovade allt och menade då verkligen även att hålla det. Men huru det nu kom sig — jag höll aldrig mitt lofte till min moder. Jag öppnade aldrig bibeln. Sedan jag kommit till Kalifornien och där förslösat nästan alla de pengar, som min fader för min räkning sänt med en av hans vänner, började jag återresan med de pengar, som ännu funnos kvar. Jag förenade mig med ett sällskap och reste till östern, men vid Missouri-floden skildes vi åt.

Därmed togo också mina förskräckligaste lidanden vid. Jag blev snart alldeles utan pengar, och de summor, som jag kunde skaffa genom att pantsätta vad jag hade, försvunno hastigt. Jag skulle ha sålt min bibel ett dussin gånger, endast jag funnit någon, som ville köpa den. Efter att ha strövat omkring i olika stater samt utstått obeskrivbara lidanden, nådde jag äntligen hemmet. Sedan de första hälsningarna voro över och vi samtalat en god stund, började min moder packa upp den lilla renseln, som jag nu fört med mig hem i stället för kofferten. På botten fann hon den lilla bibeln.

— Din bibel ser ut som du ej hade läst den mycket, sade mamma.

— Ja si, jag har varit mycket aktsam om den.

— Har du läst i den, Johnnie? frågade hon.

— Naturligtvis har jag det; läst den var dag.

— Du har läst liknelserna? Har du det? frågade hon med en egendomlig blick.

— Ja ofta.

Då öppnade hon bibeln vid Matteus evangelium, och där låg mellan bladen en 20 dollars sedel och i vardera av Markus, Lukas och Johannes låg en 10 dollars sedel — 50 dollars i allt. O, jag skulle gärna velat giva bort varje cent av denna summa, om jag bara kunnat med ens försvinna ur rummet.

— Jag bad dig ju läsa liknelserna i de fyra evangelierna, det var allt min moder nämnde om den saken.

bjuda Söndagsskolklockans många läsare och vänner en rik glädje.

Så ett ord till. Kommer du ihåg snöloftet?

Det lyder: Om edra synder vore blodröda, kunna de bliva snövita.

Vinterbilder.

Visst kan det vara väldigt kallt om vintern, men i alla fall bjuder den på så många möjligheter till idrott och förströelser, att vi måste erkänna, att en vinterdag i Norden är något inte bara vackert, utan den är också en verklig glädjekälla. Eder tycker du inte att åka kälke eller skidor eller skridskor är något, som skänker verklig glädje, en glädje som Gud kan välsigna.

Vår önskan är därför, att vintern skall

Poccahontas.

(Forts. fr. nr 40.)

Den listige indianen låg på sitt gömställe hela dagen stilla som en tiger, vilken spejar efter rov, och orörlig som en orm, innan han störtar sig över sitt offer.

Nasta dag, så snart solen förgyllde trädens toppar, syntes Poccahontas sakta smyga sig ned till källan och, så snart hon fyllt sin flaska med vatten, snabb som blixten försvinna bland träden. Indianen följde henne med oavvända blickar och hans ansikte upplystes av en ondskefull segerglädje, då han skyndade tillbaka till sin stam för att omtala sin upptäckt. Han hade funnit den sårade anföraren. Den gamle Powhattan fördes nu i spetsen för sina män av spejaren till det upptäckta gömstället bland bergen. Under tystnad näkades de klippgrottan. Powhattans hela utseende visade tydligt hans själsstämning. Med rynkad panna, hårt sammanslutna läppar och ögon lågande av harm framträdde han till sin dotter; han yttrade ingenting, men hans drag talade högre och fruktansvärdare än några ord.

En rysning genomför Edward Smith, då han märkte att han var upptäckt. Poccahontas stod där mällös, men i nästa ögonblick kastade hon sig för sin faders fötter, bedjande om nåd för främlingen. Hennes böner voro dock förgäves; ett bittert, hänfullt skratt var hans enda svar, och därpå

På skidor.

blev Smith bunden av indianerna samt för till deras läger, under det Poccahontas tröstlös följde efter. Umanande blickar från hennes folk visade, vilka känslor de lyste för henne, och huru de betraktade hennes uppförande tillgivenhet för den vite mannen.

IV.

Då de anlät till indianlägret, hölls Smith icke länge i okunnighet om sitt blivande öde. Två stora träbågar rullades fram för Powhattan och den olycklige fången släpades av indianerna fram till platsen, där en man

vilt utseende stod, hållande en stridsyx och endast väntande på Powhattans befallning för att utdela det avgörande slaget. I detta viktiga ögonblick rusade Poccahontas fram till sin fader, och bönföll i sin ångest ännu en gång om fångens liv; men Powhattan stötte henne kallt tillbaka. Utföraren av hans grymma hämnd fattade sin yxa med fast hand, liksom otålig att få giva det dödande slaget.

Det var då Poccahontas utförde den hjältebragd, som poeter sedan hava besjungit, och bildhuggare inristat i marmor, en bragd så självpoffrande, att man varit fardig att be-

tvivla dess sanning. Hon rusade fram just i ratta stunden för att hindra indianen att giva det fruktansvärda hugget, ryckte undan fången, ställde sig på hans plats och bad att första hugget måtte träffa henne.

Powhattans vredgade ansikte blev allt mörkare, men efter hand klarnade det åter. Han gav befallning att man skulle frigöra Smith; hans dotter hade bevekt honom, fången var fri.

Efter tvänne dagar sände Powhattan Smith med ett par följeslagare tillbaka till Jakobstad mot det, att han skulle betala till honom en viss lösen, vilket Smith naturligtvis gärna gjorde.

Från och med denna tilldragelse blev Poccahontas namn förenat med historien om det första engelska nybygget i Amerika. Hon besökte ofta Jakobstad och många voro de tjänster hon allt fort bevisade engelsmännen. Hon blev också alltid hjärtligt emottagen av dem. Flickans självuppföring för deras anförare blev allmant känd bland folket. Vad Smith beträffar, bibehöll han alltid samma uppriktiga aktning för Poccahontas, och huru kanslölös skulle han hava varit, om han icke gjort det! Två gånger hade hon räddat hans liv och på samma gång hela den lilla kolonien från förstörelse och undergång.

En skugga vilar dock över Smiths minne. Det säges att han lovat sin räddarinna att göra henne till sin hustru, ett löfte, vilket han dock aldrig uppfyllde.

Icke långt härefter träffades han vid sitt arbete av en svår krutexplosion, varvid han skadades ganska illa, och i brist på någon skicklig kirurg försämrades hans tillstånd alltmer. Ett fartyg låg just fardigt att avsegla till England, och Smith gick ombord därpå. Han hade varit för kolonisterna en trogen och tapper chef, och deras tårar flöto ymnigt, då han nu sade dem farväl. Han kunde icke heller själv utan rörelse lämna den plats, vid vilken så många minnen voro förknippade. Måhända stod och Poccahontas med sin uppoffrande kärlek och hans bruna löfte till henne för hans blick i denna stund. Seglen hissades emellertid, och snart hade Jakobstad försvunnit för de avresandes blickar.

För Poccahontas blev underrättelsen om Smiths avresa ett svårt slag. Hon fortfor dock med sina vänskapstjänster mot hans landsmän i Jakobstad, även sedan han var borta.

(Forts.)

Söndagsskolklockan 1927.

Med varmt tack till Gud och till alla våra många vänner vilja vi meddela, att Söndagsskolklockan kommer, om Gud vill, att utgivas även under 1927 enligt samma plan som hittills. Numrens antal blir som vanligt 44, och fyra av dessa sammanföras och häftas till ett högtidsnummer för Barnens dag, åt vilket en särskild omsorg skall ägnas. I övrigt skola vi göra vårt bästa för att barnens egen tidning skall bliva så god som möjligt. Berättelser, skildringar och poem samt bilder skola föra goda saker till barnen och söka giva dem intryck och lärdomar, som kunna bliva dem till hjälp under deras livsvandring.

Priset 1927.

Vid prenumeration hos redaktionen på minst 10 exemplar är priset 90 öre, då vi betala befordringsavgiften. På posten kostar tidningen kr. 1: 50.

Vi vänta och hoppas, att Söndagsskolklockans många vänner skola stå oss bi och främja tidningens spridning till gagn för det uppväxande släktet.

Alla rekvisitioner, som icke göras på posten, sändas till

Tidningen Söndagsskolklockan

Sibyllegatan 18, 1.

STOCKHOLM 5.

Söndagsskolan.

Texten för söndagen den 12 december.

Ett nådeligt Herrens år.

Jes. 61: 1—8.

Tänkespråk: 1 dag är detta skriftens ord fullbordat inför edra öron. Luk. 2: 21.

Hemläsning enligt Svenska Bibelämningsföreningens textlista:

Måndag:	5 Mos. 4: 29—40.
Tisdag:	5 Mos. 33: 24—29.
Onsdag:	Ps. 102: 12—28.
Torsdag:	Hab. 3: 1—19.
Freitag:	Luk. 4: 14—34.
Lördag:	Ps. 65: 1—14.
Söndag:	Jes. 61: 1—8.